

Vurguncu

– yoksul · 24 Mayıs 2014

.
yumruk kadar yüreğim, aşkının barınağı
cânımı kabzeyleyen adetâ bir vurguncu
bir güzel sarmalayıp tutmuş Cebbârın ağı
geceler şöyle dursun güpegündüz soyguncu

.
çil çil altın salkımlar gözüm kamaştırıyor
sevgi ile söylenmiş, söz makam aştırıyor
simyâsı nefsi ile özüm karmaştırıyor
melekeler keşfeden doyumsuz bir doyguncu

.
sile sile sinemi ayna eder kendine
fasıl vasıla gebe bin cephe derbendine
şeytanları çürütüp ilâhe der fendine
sürgülenmiş gözlerin sürmesi bu sürgüncü

.
şu gönlümden düşüp de eksilen güz karlarda
ılık ılık salınıp esilen rüzgârlarda
ârzû ile yârenlik, dostum yadigârlarda
rûhuma tiryâki bu, para vermez ölgüncü

.
odamı aşk doldurdu, elim kolum tutmuyor
korkarım cehennemden lâkin sözüm tutmuyor
beş vakit su veriyor sevdâyı kurutmuyor
bu yoksulda mutluluk; yârdan gayri süzgüncü

.